

Tužba podnesena 23. travnja 2018. – IFSUA protiv Vijeća**(Predmet T-251/18)**

(2018/C 221/39)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: T. Gui Mori, abogado)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Na temelju članka 263. stavka 4. *in fine* UFEU-a, tužitelj IFSUA, na kojeg se članci u nastavku izravno odnose, od Općeg suda zahtijeva poništenje članka 2. stavka 2. i članka 9. stavaka 4. i 5. Uredbe Vijeća (EU) od 23. siječnja 2018. (SL od 31. siječnja 2018.), na temelju jasnog kriterija odvojivosti tih odredaba, shvaćajući je kao „regulatorni akt” kojim se provode mjere ograničavanja i ukupni dopušteni ulov (TAC) rekreativnog ribolova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv Uredbe Vijeća (EU) 2018/120 ⁽¹⁾, čije se djelomično poništenje traži.

U tom pogledu, tužitelj navodi da se zahtijeva poništenje gore navedenih odredaba s obzirom na to da njihova primjena na razne načine rekreativnog ribolova, aktivnosti koje nisu dio zajedničke ribolovne politike, dovodi do potpune zabrane ribolova lubina (*Dicentrarchus labrax*), usmjerene samo protiv podvodnih ribolovaca, dovodeći u opasnost opstanak te aktivnosti, odnosno sporta i industrije tog sektora.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 5., članka 3. stavka 1. točke (d), članka 4. stavka 2. točke (d) i članka 6. točaka (d) i (e) UFEU-a jer pobijane odredbe predstavljaju prohibitivne mjere koje se izravno odnose na rekreativni i sportski podvodni ribolov lubina, a da za to Vijeće nema čak ni podijeljenu nadležnost.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja jer te odredbe očito prelaze granice dodijeljenih nadležnosti i povijesnog razvoja te uredbe.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načelo jednakosti i nediskriminacije iz članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog primjene u istom provedbenom aktu koji uređuje mogućnosti ribolova lubina, ali s nejednakim kriterijima, odredbi o komercijalnom ribolovu i rekreativnom ribolovu. Te dvije kategorije nisu strogo usporedive kao adresati istog paketa mjera.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome što članak 2. stavak 2. i članak 9. stavci 4. i 5. Uredbe (EU) 2018/120 krše načelo proporcionalnosti u provedbi članka 43. stavka 3. UFEU-a. U tom smislu tužitelj navodi da u uredbi koja je predmet ovog spora utvrđivanje mogućnosti ribolova lubina, kako komercijalnog tako i rekreativnog, odgovara cilju znatnog smanjenja smrtnosti sjevernog stoka kako bi se omogućilo malo uvećanje biomase i da se taj cilj može postići manje ograničavajućom mjerom od potpune zabrane podvodnog ribolova lubina. U okviru tog tužbenog razloga tužitelj također navodi povredu članaka 12., 16., 37. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2018/120 od 23. siječnja 2018. o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2018. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije i o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) 2017/127 (SL 2018., L 27, str. 1.)